

FOTO: FRANK VAN DAM

Belgisch wegdek

Waar gebouwd wordt, vallen gaten. Op weg naar school kom ik over de Monseigneur Nolenslaan. Op sommige dagen fiets ik daar wel zes keer overheen. Kinderen brengen en weer terug, kind halen en weer terug, volgend kind halen en weer terug.

In de acht jaar dat ik in Den Haag woon, heeft de Nolenslaan een ware metamorfose ondergaan. Zo stond er een heel lelijk gebouw van een middelbare school. Dat is enkele jaren geleden gesloopt, en daar is vorig jaar een prachtig nieuw schoolgebouw opgeleverd, uitgevoerd in rode baksteen en veel glas.

Aan de overkant van de school ligt het terrein van DUNO, een voetbalclub met twee voetbalvelden. Een jaar of vijf geleden heeft DUNO een nieuw clubgebouw gekregen, eveneens een mooi ontwerp met veel donkerrode baksteen en glas. In het gebouw hebben tevens de bloedbank en een kinderdagverblijf een onderkomen gekregen. Multifunctioneel ruimtegebruik.

Naast het nieuwe kunstgrasveld van DUNO zijn twee appartementencomplexen gebouwd. Helaas in geel baksteen (daar ben ik geen liefhebber van), maar het past in zekere mate bij de oudere flatgebouwen die daar achter staan.

De appartementen zijn bijna allemaal verkocht. Ondanks de crisis.

Ten slotte stond aan de overzijde van de Nolenslaan tot voor kort een verpleeghuis annex revalidatiecentrum. Model jaren 70. Eveneens gesloopt en inmiddels vervangen door nieuwbouw. De bouw is nu bijna voltooid.

Acht jaar sloop- en bouwactiviteit heeft het wegdek geen goed gedaan

Acht jaar sloop- en bouwactiviteiten hebben niet alleen tot gevaarlijke verkeerssituaties geleid, ze hebben ook het wegdek geen goed gedaan. Gaten, scheuren, grote plassen na regenbuien, een afwisseling van kapot asfalt en stroken klinkers. Een Belgisch wegdek. En daar fiets ik dan ettelijke malen per week overheen.

Het wachten is nu op het verdwijnen van de containers, de bouwketen, de hekken en het bouwverkeer. En op de herinrichting van de straat. •

www.stadinzicht.blogspot.com